

Arrest

nr. 55 288 van 31 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, op 10 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. DE SCHRIJVER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 december 2009 diende verzoekster een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 7 oktober 2010 werd de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige

motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Het door betrokkene voorgelegde stuk met name haar geboorteakte d.d. 10.04.2006 kan niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde" (RVV nr. 11.335 van 19.05.08). Bovendien stelt de omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart. In dit opzicht kan ook het door betrokkene voorgelegde attest van ongehuwd zijn d.d. 12.04.2006 niet aanvaard worden als zijne een identiteitsdocument. Aangezien deze aanvraag niet van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschuiving voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden, werpt verzoekster de schending op van de motiveringsplicht.

Zij betoogt als volgt: "(...) Verzoekster meent dat de bestreden beslissing niet afdoende werd gemotiveerd. De motivering om de aanvraag tot verblijf onontvankelijk te verklaren wordt betreft enkel het gebrek aan overmaking van een identiteitskaart. Dit terwijl in het kader van de aangetekende zending dd. 03.12.09 zowel een attest van geboorte als een attest van celibaat werd overgemaakt, waaruit duidelijk de identiteit van verzoekster blijkt. Bovendien beschikt verzoekster wel degelijk over een nationaal Congolees paspoort, hetgeen in bijlage wordt gevoegd, waaruit haar identiteit ten overvloede blijkt."

2.2. Verzoekster handhaaft haar middel en ondersteunend betoog ervan in haar repliekmemorie.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Deze verplicht de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Uit de bestreden beslissing blijkt dat ze er niet enkel toe strekt te stellen dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard bij gebrek aan overmaking van een identiteitskaart, zoals verzoekster ten onrechte voorhoudt in haar verzoekschrift. De gemachtigde van de staatssecretaris geeft in de bestreden beslissing immers tevens een beoordeling van de door verzoekster overgemaakte geboorteakte en attest van celibaat. Verzoekster toont met haar betoog niet aan in welke mate de formele motieven haar niet in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aange-toond.

Voor zover uit het betoog begrepen dient te worden dat verzoekster het niet eens is met de beoordeling van de gemachtigde van de staatssecretaris van de door haar overgemaakte stukken, gaat de Raad er vanuit dat verzoekster de schending van de materiële motiveringsplicht beoogt op te werpen, zoals de verwerende partij het blijkens haar nota ook begrepen heeft.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

2.4. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9bis, §1, van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij

verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst."

2.5. In casu wordt verzoeksters aanvraag onontvankelijk verklaard aangezien de gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde dat *"de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980."*

2.6. Blijkens haar betoog betwist verzoekster de vaststelling in de bestreden beslissing niet dat haar aanvraag niet vergezeld ging van *"een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006."*

2.7. Er dient te worden gesteld dat uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is dat een vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zijn identiteit *"aantoonst"* (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 12). De wetgever heeft duidelijk aangegeven dat *"een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel onontbeerlijk is"* en dat bij gebreke aan een dergelijk document de identiteit onzeker is en bijgevolg de aanvraag om machtiging tot verblijf *"niet anders dan onontvankelijk (kan) verklaard worden"* (Parl.St., Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 33).

2.8. Verzoekster is de overtuiging toegedaan dat uit het door haar overgemaakte attest van geboorte en attest van celibaat wel degelijk haar identiteit blijkt maar met deze overtuiging toont zij niet aan dat de beoordeling van de gemachtigde van de staatssecretaris van de door verzoekster overgemaakte attesten, namelijk *"Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde"* (RVV nr. 11.335 van 19.05.08). Bovendien stelt de omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) dat *de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart. In dit opzicht kan ook het door betrokkene voorgelegde attest van ongehuwd zijn d.d. 12.04.2006 niet aanvaard worden als zijne een identiteitsdocument"* niet correct is of dat de gemachtigde van de staatssecretaris op grond daarvan op een kennelijk onredelijke wijze besloot dat verzoeksters aanvraag om verblijfsmachtiging onontvankelijk is .

2.9. Waar verzoekster nog verwijst naar een nationaal Congolees paspoort dat ze bij haar verzoekschrift voegt, dient de Raad op te merken dat de gemachtigde van de staatssecretaris blijkens het administratief dossier niet beschikte over dit stuk op het ogenblik dat hij de bestreden beslissing trof. De Raad kan als annulatierechter bij het beoordelen van de wettigheid van de bestreden beslissing geen rekening houden met stukken die neergelegd worden na het treffen ervan.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA